

MSB 326

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Een achtergrondonderzoek naar het eenparig gebed

door Candace Davis

“Bid samen met mij,” zei een vriendin terwijl ze mijn handen vastpakte. “Vraag eensgezind met mij dat de Heer de \$ 16.000 die ik aan *Chrysler Credit Corporation* verschuldigd ben, volledig zal betalen.”

Sara wilde me overhalen om samen met haar te bidden wat in de volksmond ‘het eenparig gebed’ wordt genoemd. Aanhangers van het eenparig gebed geloven het volgende: God zal alles doen wat we vragen, mits we een partner hebben die het eens is met ons verzoek en die het samen met ons bidt.

We zouden ons kunnen afvragen: “Als dit zo is, als het verhoren van gebeden zo eenvoudig is, waarom zouden we dan stoppen bij de afbetaling van de auto – waarom zouden we de Heer dan ook niet vragen om ook je hypotheek af te betalen?”

Sommige dingen zijn te mooi om waar te zijn, en het ‘eenparig gebed’ is daar één van. Het is echter lastig om de onjuistheid ervan aan te wijzen. Dit gebed is immers rechtstreeks uit de Bijbel gehaald. In Mattheüs 18 lezen we: “... **opdat op de verklaring van twee getuigen of van drie elke zaak vaststa... Wederom, voorwaar Ik zeg u, dat, als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren, het hun zal ten deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is**” (Matt.18:16,19).¹

¹ Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

Op zichzelf lijken deze twee verzen te beloven dat je alles kunt krijgen wat je maar wilt. Maar wie de Bijbel serieus bestudeert, weet wel beter. Wanneer we een vers of een Schriftgedeelte willen uitleggen, doen we wat het Woord ons opdraagt. We onderzoeken de Schriften om na te gaan of deze dingen zo zijn (Hand.17:11). We voeren als het ware een achtergrondonderzoek uit. Werkgevers voeren deze controles voortdurend uit om de personen aan te nemen die het meest geschikt zijn voor de functie, en om personen uit te sluiten die opgeblazen of frauduleuze referenties hebben voorgelegd. Het is nuttig dat we allemaal een context in ons leven hebben die ons helpt te definiëren, en het is deze context die werkgevers onderzoeken om een beeld van hun kandidaten te krijgen dat de waarheid weerspiegelt. Arbeidshistorie, opleiding, strafblad, zelfs sociale netwerksites zijn slechts enkele aspecten van de context die kunnen worden onderzocht.

Wat betreft het 'eenparig gebed', beweer ik dat het frauduleus is. Om te zien of dit zo is (Hand.17:11), laten we een achtergrondonderzoek uitvoeren en de context bestuderen die de betreffende verzen definieert.

Een goed beginpunt is de directe context van onze tekst, dus slaan we Mattheüs 18 op. Meteen in het eerste vers leren we iets belangrijks. We komen te weten tot wie Jezus spreekt. En dit zal teleurstellend nieuws zijn voor mijn vriendin Sara, want Jezus spreekt per slot van rekening niet tot haar. Hij spreekt ook niet tot mij. Hij spreekt ook niet tot u of tot iemand anders die in de bedeling der genade leeft. Jezus richt zich veeleer tot een specifieke groep individuen, de twaalf discipelen in de vroege fase van het Koninkrijk van God. De Heer koos deze mannen uit om zijn vertegenwoordigers (*EKKLESIA*) op aarde te zijn. Als zodanig rustte Hij hen toe met macht, gezag en wijsheid om namens Hem te handelen.

Nu we weten tot wie ons Schriftgedeelte gericht is, kunnen onze twee verzen als volgt worden gelezen: *“als twee of drie van deze twaalf discipelen iets eenparig zullen begeren – iets waarvoor ze moeten optreden als vertegenwoordigers van Christus – zal ten het hun deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is”*

Onze zoektocht in Mattheüs 18 houdt hier niet op. Vervolgens bekijken we het gedeelte in de omgeving van onze twee verzen. Wat ontdekken we daar? We ontdekken het onderwerp van het onderwijs van de Heer. We ontdekken waar onze Heer het over heeft. Hier in Mattheüs 18:15-20 speelt zich een scène af waarin Jezus zijn twaalf discipelen instructies geeft over hoe zij een geschil tussen twee gelovigen moeten beslechten. De Heer leert dat er overeenstemming van twee of drie van zijn discipelen nodig is om een zaak op wettige wijze te beslechten.

We moeten nog meer context onderzoeken, ditmaal in het Oude Testament, aangezien het Nieuwe Testament is geschreven in de context van het Oude Testament. Met behulp van een concordantie vinden we in Deuteronomium twee belangrijke verzen:

“Op de verklaring van twee of drie getuigen zal de ter dood veroordeelde ter dood gebracht worden; op de verklaring van één getuige zal hij niet ter dood gebracht worden” (Deut.17:6);

“Eén enkele getuige zal niet tegen iemand kunnen optreden ter zake van enige ongerechtigheid of zonde, welke ook, die hij begaan mocht hebben; op de verklaring van twee of drie getuigen zal een zaak vaststaan” (Deut.19:15).

De context hier is de wet van Mozes. In deze twee verzen maken we kennis met een principe dat door de wet wordt voorgeschreven: in de rechtbanken van Israël is het getuigenis van twee of drie getuigen vereist. Eén getuige is niet voldoende om iemand voor een misdrijf te veroordelen. Elke zaak, of deze nu civielrechtelijk of strafrechtelijk is, moet worden beslecht op basis van het getuigenis van twee of drie getuigen om rechtvaardigheid te waarborgen. Als dit bekend klinkt, is dat niet voor niets. Hier in de Wet van Mozes vinden we het fundament waarop ons gedeelte in Mattheüs over getuigen is gebaseerd! En in relatie tot vandaag stelde de Heer – door twee of drie getuigen te vereisen om juridische beslissingen te nemen – vast wat wij kennen als een quorum. Volgens *Robert's Rules of Order* is een quorum het minimumaantal stemgerechtigde leden dat aanwezig moet zijn bij een naar behoren bijeengeroepen vergadering om zaken te kunnen behandelen en de procesvoering geldig te maken.

We hebben het ‘eenparig gebed’ inmiddels onder de loep genomen door de achtergrond ervan te onderzoeken, waarbij we ons hebben gericht op zowel de directe als de historische Bijbelse context. Daardoor kunnen we dit gedeelte in een licht plaatsen dat in overeenstemming is met de Schrift, en niet met menselijke fantasieën. We hebben drie waarheden aan het licht gebracht. Ten eerste is het een feit dat dit gedeelte niet aan ons in onze tijd is gericht, maar aan de twaalf discipelen van Jezus, als zijn vertegenwoordigers op aarde. Ook is het zo dat dit gedeelte geen gebedsstrategie is die belooft dat God alles zal doen wat we vragen, mits we een vriend hebben die samen met ons voor ons verzoek bidt. Het gedeelte toont veeleer de Heer die zijn discipelen leert hoe zij geschillen wettig en eerlijk kunnen beslechten door middel van overeenstemming tussen twee of drie van hen in hun rol als zijn vertegenwoordigers in het bestuur. En ten slotte hebben we ontdekt hoe het principe dat de eenparigheid van twee of drie getuigen vereist om een zaak te beslechten, zijn wortels vindt in de wet van Mozes.

Laten we terugkeren naar ons voorbeeld van antecedentenonderzoek bij werving van personeel. Net zoals een werknemer met valse referenties schade kan toebrengen aan een bedrijf, zo kan ook een oneerlijke uitleg van de Schrift schade aanrichten, zoals we zien bij het ‘eenparig gebed’ – het kan het geloof van mensen in God vernietigen wanneer Hij niet voldoet aan wat dit gebed hen doet verwachten. Helaas heb ik dit keer op keer gezien: mensen die boos de Heer afzweren en Hem ervan beschuldigen zijn beloften niet na te komen.

Een dierbare vriend van mij is van een trap gevallen en raakte verlamd. Schokkend en tragisch. Bruce gelooft in het ‘eenparig gebed’. Vanuit zijn ziekenhuisbed vroeg hij me om samen met hem te bidden dat God zijn verlamming zou genezen. Bruce is een man van geloof, maar wat gebeurt er als hij geen genezing ontvangt? Wat gebeurt er dan met zijn geloof? Tegenwoordig belooft de Heer geen genezing meer zoals Hij dat deed in het begin van zijn Koninkrijk, toen Hij een verbond sloot met Israël voor hun zegeningen en wonderen. Het boek Mattheüs maakt nu eenmaal deel uit van het vroege Koninkrijk van God, niet van onze Genadetijd, waarin geen wonderen worden beloofd. God schenkt tegenwoordig wel eens wonderen, maar in het diepste geheim, zodat de eer niet naar Hem kan worden teruggevoerd.

Dit was niet het juiste moment om aan Bruce een les te geven over het recht snijden van het woord der waarheid. Maar ik heb het op één na beste gedaan. Ik verzekerde Bruce dat Gods genade voldoende is (II Cor.12:9) om ons te helpen alles te doorstaan wat het leven of de satan ons voor de voeten werpt. Ik vervolgde met te zeggen dat ik persoonlijk, in alle situaties, van onbeduidend tot ernstig, als volgt bid:

“Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus” (Fil.4:6-7).

Ik dank de Heer dat er een gesprek tussen ons volgde waarin we dit gebed nader konden toelichten. En al die tijd bad ik in stilte dat Bruce spoedig tot de kennis van de waarheid zou komen (I Tim.2:4).

Wat mijn vriendin Sara betreft: blijkbaar had ze zich in de nesten gewerkt en dreigde ze haar auto kwijt te raken door inbeslagname, en daarom verwachtte ze – verwachtte ze! – dat de almachtige Here God haar uit deze puinhoop zou redden. In haar geval stelde ik voor dat ze, nadat ze de balans van haar uitgaven had opgemaakt, zou bidden om de vrucht van zelfbeheersing (Gal.5:22-23). Ik gaf nog een advies, namelijk dat bidden om wijsheid en geestelijk inzicht ons dagelijks leven op alle gebieden ten goede komt. Vervolgens bad ik dit samen met haar:

“Daarom houden ook wij sedert de dag, dat wij dit gehoord hebben, niet op voor u te bidden en te vragen, dat gij met de rechte kennis van zijn wil vervuld moogt worden, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, om de Here waardig te wandelen, Hem in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te dragen en op te wassen in de rechte kennis van God” (Col.1:9-10).

Wanneer we via populaire boeken of predikers een belofte uit de Bijbel voorgeschoteld krijgen die te mooi lijkt om waar te zijn, weten we wel beter dan die naïef als de waarheid te beschouwen. In plaats daarvan gaan we de Bijbelse achtergrond van dat gedeelte onderzoeken, waarbij we zowel de directe als de historische context bekijken. En daarover zijn we het, denk ik, allemaal eens.

Gepubliceerd in september 2018